

BARCELONA

Carmen Juares

ACTIVISTA DELS DRETS DE LES DONES MIGRANTS I PREGONERA DE LA MERCÈ

“Quan ets cuidadora el que et mata és el tancament”

MARIA ORTEGA
BARCELONA

Es diu Carmen Juares (Valle, Hondures, 1986) i divendres va compartir el pregó de la Mercè amb l'actriu Leticia Dolera, a qui agraeix la “valentia” de donar-li veu per parlar de situacions “invisibilitzades”, com les condicions de treball de moltes dones migrades que es dediquen a les cures. Ella mateixa, va explicar, va passar-se sis anys interna en una casa amb només nou hores lliures a la setmana. Ara és coordinadora de l'associació Mujeres Migrantes Diversas, on, remarca, moltes dones com ella fan xarxa i s'empoderen.

¿Barcelona no sap o no vol saber quines són les condicions de treball de moltes persones que es dediquen a les cures?

Hi ha molta gent que diu que no sap que les cuidadores internes treballen en aquestes condicions, però tinc companyes a casa de polítics de primera línia, cantants molt famosos, jutges... Diuen que no ho saben però tenen una persona a casa que treballa així. Vull dir que potser el problema és que Barcelona fa veure que no ho sap. Esclar que també hi ha companyes internes a cases de gent treballadora que no pot pagar més del que paga, però a vegades es troba a faltar responsabilitat.

En quin sentit?

Tinc una amiga que treballava a casa d'una dona gran a Trinitat Nova i la família no li podia pagar el que

considerava just, però, sent conscients d'això, van prendre mesures com anar ells totes les tardes a casa perquè la cuidadora les tingués lliures. I ara que la dona ha mort, com que li estaven tan agraïts, li van deixar quedar-se al pis amb un lloguer molt assequible. Li van dir: “Tu vas estar cuidant la mare cobrant poc i ara nosaltres et deixarem el pis pagant poc”. És una corresponsabilitat que gairebé no existeix.

Potser és que no es dona prou valor a la feina de tenir cura de les persones grans.

Exacte. Hi ha qui pensa que és una feina sense importància, perquè pressuposen que les dones ja naixem amb el gen de tenir cura dels altres. A nivell social, a més, a la gent gran és com que la deixem de banda. És una càrrega. També he vist casos de persones que estan molt a sobre de la seva persona gran, però que, en canvi, tenen la cuidadora en aquesta precarietat, que creuen que pagant-li un sou de 800 o 900 euros ja n'hi ha prou. I no és només el sou, el que et mata és el tancament. La gent no es posa en la pell de les cuidadores.

Com et va rebre Barcelona?

Vaig llogar una habitació a casa d'una família també de fora. Treballava per hores cuidant gent però per l'habitació havia de pagar 350 euros i sola no podia. Vaig buscar-me una companya amb qui compartir-la, però l'home de la casa no ens deixava en pau, ens intentava tocar... Moltes dones migrades es troben aquestes situacions.

CRISTINA CALDERER

Decepció
“Esperava trobar-me una Barcelona més acollidora”

Has trobat masclisme ?

N'hi ha, i molt. I també racisme i clasisme. A mi, per exemple, m'agrada molt anar als bars i fer un cafè mentre lleigeixo, i ja m'ha passat diverses vegades que se m'acosta algú i em pregunta quant cobro. Què hem de fer per canviar això? Hi ha el mite de la dona negra, amb corbes, exuberant, calenta... i això no és així. Tinc la pell fosca, però sento igual que tu.

¿T'esperaves una Barcelona que fos diferent?

Sí, pensava que era més acollidora, amb una llei més oberta. Quan vens de patir tanta violència com jo, arribes aquí i trobes una ciutat on pots asseure't en una terrassa i prendre un cafè i això és genial, perquè a Hondures no ho podia fer, allà a les sis de la tarda ja no podia sortir sola al car-

rer. Per això, quan t'ofereixen feines com la de cuidadora interna, no et sents explotada. Però després t'adones que això no està bé, que el que és just és treballar vuit hores per un sou digne. I que se n'aprofiten.

Vas voler fer el pregó de la Mercè en català.

La gent espera de mi que parli castellà, que em dediqui a la neteja o a les cures, que no tingui estudis... Presuposen tantes coses de tu sense coneixement que jo sempre intento trencar els estereotips. Vull que la gent vegi que soc una dona que va néixer a Hondures com podia haver nascut a l'Àfrica o a Barcelona. Som una societat diversa. Parlo català perquè m'agrada, m'estimo Barcelona perquè és la meua ciutat i Gràcia perquè és el meu barri. —

AFERS SOCIALS

El Govern es coordinarà amb les entitats per a l'acollida de menors

ARA
BARCELONA

El Govern va reaccionar d'urgència, ahir a la tarda, per intentar donar una resposta a la crisi oberta per l'arribada continuada de menors estrangers no acompanyats, els coneguts com a MENA, i la manca de places per acollir-los. Després que la directora de la direcció general d'Atenció a la Infància i l'Adolescència (DGAIA), Georgina Oliva, admetés al matí que una trentena de joves immigrants havien tornat a passar una nit en comissaries dels Mossos d'Esquadra i assegurés que les coses es “podrien fer millor”, el

Govern va moure fitxa i va convocar les entitats del tercer sector per abordar la situació. La trobada va comptar amb la presència del president i el vicepresident del Govern, Quim Torra i Pere Aragonès, i també dels tres consellers de les àrees implicades en la problemàtica –després que aquests últims dies hagin sorgit enfrontaments interns entre departaments–: Interior, Justícia i Afers Socials i Famílies.

La reunió va acabar amb l'acord de crear un mecanisme de coordinació diari entre la Generalitat i les entitats, que haurà de servir per monitoritzar la situació d'aquests joves i preveure les acollides. Govern i entitats també van

Menors estrangers no acompanyats dormint en una comissaria dels Mossos. ARA

pactar que en els pròxims dies es convocarà la Taula d'Atenció Integral dels Menors sense Referents Familiars, que és la que coordina l'acció i les polítiques del Govern en aquesta matèria i que està formada per representants de la Generalitat, l'Ajuntament de Barcelona, l'Associació Catalana de Municipis, la Federació Catalana de Municipis, col·legis professionals i entitats del sector.

La trobada, que es va convocar ahir mateix, va tenir lloc al Palau de la Generalitat, i va comptar, per part de les entitats, amb representants de la Taula del Tercer Sector Social i de la Confederació Empresarial del Tercer Sector. —